

Madrid deixa sense xavos els pobles de l'Horta

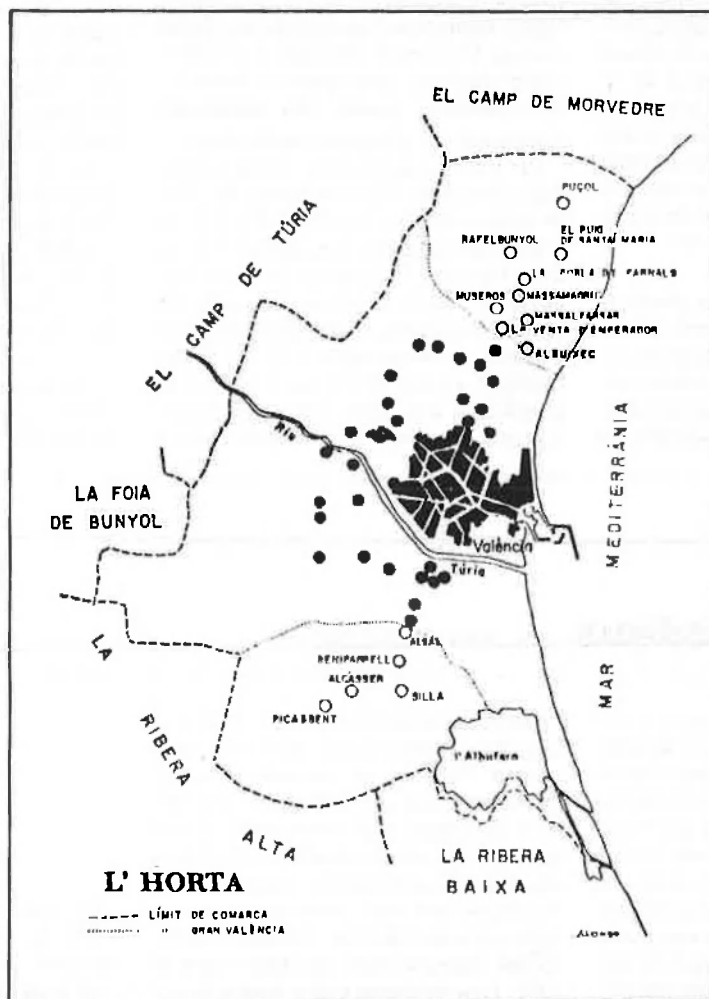
De res no ha servit que els alcaldes dels quaranta-quatre pobles de l'àrea metropolitana de València es posaren d'acord a l'hora de constituir-se en consell metropolità. Madrid no dóna ni un duro per a l'estructura i, a més, discrimina la corporació respecte a les àrees metropolitanes de Barcelona i Madrid.

Miquel Casanova

El Consell Metropolità de l'Horta, una criatura de poc més de quinze mesos, nascuda a les Corts valencianes el 30 de desembre de 1986, està en aquests moments més que abandonat per tots ja que l'estat el menysprea, el govern valencià —pare de l'invent— no el considera ni tan sols en el moment d'elaborar el Programa Econòmic Valencià (PEV) i la Diputació provincial ni es recorda de la seua existència a l'hora de l'elaboració del seu pla quadriennal.

El govern central va remetre a l'alcalde de València, en el moment de demanar algun que altre xavo per al consell metropolità, a l'organisme o institució que el creà, i és per això que Ricard Pérez Casado va encendre's d'ira i proposà als diputats a les Corts espanyoles que empenyaren el ministre d'Hisenda per poder rebre almenys 2.600 milions de pessetes per a finançar-lo.

La indignació dels polítics valencians tan sols va durar una setmana i sempre alimentada des de les planes dels diaris casolans on, amb caràcters de grans dimensions, no es parava d'afirmar que les àrees metropolitanes de Madrid i Barcelona sí que es contemplaven als pressupostos generals de l'Estat espanyol, afegint-hi que l'organisme que havia de coordinar els pobles de l'àrea metropolitana de Madrid ni tan sols s'havia creat en el moment d'aprovar els pressupostos del 88 i el que assoleix la coordinació a l'àrea metropolitana de Barcelona fou dissolt recentment pel govern de Jordi Pujol.

bia un bon pessic de les arquitectures estatals en la seua època de funcionament, consisteix en sis grans àrees d'actuació que van ser definides i aprovades en una sessió plenària celebrada pel Consell Metropolità de l'Horta el 16 de setembre de 1987.

Així, doncs, el cicle de l'aigua, els residus sòlids, transports i infraestructura, urbanisme, escorxadors comercials o subcomercials i incendis seran les grans àrees d'actuació del consell metropolità que han d'estar coordinades des de la comissió de govern presidida per l'alcalde de València, Ricard Pérez Casado.

La tasca assolida pel consell es quedarà en no res per inaniació econòmica. La prova està en el fet que els darrers tres mesos el consell metropolità no ha fet cap reunió de coordinació i la seua comissió de govern treballa al ralenti. Alguns diuen que el que passa és una indefinició sobre les diferents àrees a coordinar, perquè en l'actualitat, algunes romanen entre les com-

petències de conselleries, Diputació o Ajuntament del cap i casal.

La qüestió urbanística en aquests moments potser és el pinyol més difícil de mossegar, ja que tot i que l'àrea metropolitana ha pegat un bon pas en tots i cadascun dels seus municipis al voltant dels plans generals d'urbanisme, ni la conselleria del ram ni el mateix consell metropolità estan en situació de definir res, tot i que a l'article cinquè de la Llei de Creació del Consell Metropolità s'esmenta l'extinció de la corporació administrativa Gran València donant audiència de l'expedient al Consell Metropolità de l'Horta per

Els 2.600 milions de pessetes que es demanaven al govern central no són altra cosa que el resultat d'aplicar la diferència que hi ha entre el que l'estat ofereix per separat a tots i cadascú dels municipis i el que hauria de donar-los si fos una única ciutat, perquè el govern central puja la quantitat del fons de compensació a mesura que la població augmenta.

Molt a coordinar

Les pretensions d'aquest organisme que substitueix l'extingida corporació metropolitana Gran València i que re-

Tots d'acord: Consell Metropolità, sí

En realitat, totes les forces polítiques de la comarca coincideixen en una cosa: «El Consell Metropolità de l'Horta ha d'aprofitar per posar ordre a una sèrie de qüestions que fins ara han estat oblidades».

Mentre que institucions de caràcter cultural i social com és l'IDECO (Institut d'Estudis Comarcals) no han volgut pronunciar-se al respecte, els grups polítics amb representació a l'Horta, estimen en línies generals que el Consell Metropolità de l'Horta pot ser una bona eina de treball conjunt i de conformació política, social i cultural d'una comarca que sempre ha estat clarament definida amb la presència del cap i casal.

Albert Taberner
(Diputat a Corts valencianes per Izquierda Unida)

«Establir unes normes de coordinació ha de ser l'objectiu prioritari del consell metropolità, no per a llevar competències a l'autonomia municipal, sinó per tal de fer una planificació que siga racional a tots els nivells. Quant a l'abastiment econòmic del Consell Metropolità de l'Horta, no es pot fer un greuge comparatiu, i si altres àrees metropolitanes gaudeixen de finançament estatal, no veig per què

el Consell Metropolità de l'Horta no ha de tenir el mateix tractament».

Joan Oliver
(Diputat provincial per UV)

«En aquests moments no s'han pres les mesures adequades perquè el consell metropolità funcione. Sempre estem depenent del que pensa fer o desfer el partit majoritari, que és el que al capdavant porta el mànec de la paella. El consell metropolità ha nascut completament nu, sense autonomia econòmica ja que el partit socialista no ha defensat, on havia de fer-ho, una esmena que permeta una finançació pròpia».

Ricard Pérez Casado
(President del consell metropolità i alcalde de València)

«El Consell Metropolità de l'Horta funcionarà i a més ho farà bé, perquè afortunadament totes les forces polítiques que incidim sobre el tema tenim la línia clara i som conscients de la necessitat de fer-lo funcionar precisament per potenciar l'autonomia municipal i caminar ordenadament i organitzadament els quaranta-quatre municipis d'una mateixa comarca».

Josep Lluís Ibarra
(Diputat provincial i regidor de l'Ajuntament de Torrent, per AP)

«Tot i que no combregue amb els estatuts del Consell Metropolità de l'Horta i la manera de procedir del partit que avui té la majoria respecte de com fer-lo funcionar, pense que el Consell Metropolità de l'Horta és una bona eina de treball, que cal fer-lo créixer dret per garantir la coordinació a una comarca tan depredada urbanísticament com la nostra. Els socialistes mai no s'han cregut l'autonomia comarcal i per això mateix fa que en aquests moments es produeca un greuge comparatiu amb altres àrees metropolitanes de ciutats espanyoles que reben ajut de l'estat».

tal que puga presentar al·legacions i emetre informe en un terme mai no superior a un mes en relació amb l'aprovació de les normes de coordinació.

Aigua de seltz

El Consell Metropolità de l'Horta compta ja amb òrgans polítics de direcció, grans àrees d'actuació i fins i tot funcionaris al seu abast per coordinar les accions de l'Horta en la seua totalitat, però no té diners.

Els pobles de la comarca necessiten un estudi clar i ben definit sobre el subministrament de l'aigua potable proce-

dent del canal Xúquer-Túria, però el consorci d'aigües encara és verd i res no se'n pot definir. Necessiten un bon planejament sobre claveguerams i infraestructures, però els traçats dels col·lectors d'aigües residuals topeten amb el mateix parany de sempre: la manca de duros per al seu finançament.

L'única possibilitat per tal d'aconseguir fons de l'estat està en les negociacions equivalents als sol·licitats pel consell metropolità a través de convenis finalistes. La realitat, malgrat tot, és molt trista: el govern central no dona ni un duro al consell metropolità i

assegura que ha de ser la Generalitat qui n'assumeix el finançament. Mentrestant, tot espera, perquè alguns polítics valencians han arribat a assegurar que el fons de la qüestió ha estat un malentès entre el ministre d'Administració Pública, Joaquín Almunia i el d'Economia i Hisenda, Carlos Solchaga.

Siga com siga, ara mateix hi ha 44 pobles de l'Horta que no saben on acudir a demanar diners, si al govern de la Generalitat, al govern central o al mateix consell metropolità, que saben positivament que no té ni un duro. □